Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1943 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος Διευθυντής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Ἔτος 11ον ◆ Ἀρ. Φύλλου 3139|385 | Τιμὴ δρχ. 400. Ἐπὶ πλέον ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας δρ. 200 | Ἀρχισυντάκτης: ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42 Ἀρ. τηλ. 38-81

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Ἄρθρον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προπαγάνδας τοῦ Ράϊχ δόκτωρος ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ

2-ον

Ἐὰν τώρα θελήσωμεν νὰ συγκρίνωμεν τὰς πιθανότητας τοῦ ἀντιπάλου οὗτος ἔναντι τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα εἶχε κατὰ τὸν πρῶτον πόλεμον καὶ τὰ ὁποῖα ἐμνημονεύσαμεν ἀνωτέρω δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν παρόντα πόλεμον παρὰ μίαν ἀλόκληρον σειρὰν θεμελιωδῶν μειονεκτημάτων. Καὶ ἐπιχειρεῖ μέν οὗτος ἀπεγνωσμένως διὰ τῆς προπαγάνδας του νὰ ἀνεύρῃ μερικὸς ἀναλογίας μὲ τὸ 1918. Αὗται ὅμως δὲν εἶνε βάσιμοι. Ὅλοι οἱ ἐμπόλεμοι λαοί, ἔχουν, ὅπως ἡμεῖς, τέσσαρα καὶ ἄλλοι τρία ἔτη πολέμου ὀπισθέν των. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἐδυνάμωσε μὲ τὴν πολεμικὴν αὐτὴν προσπάθειαν. Ὅλοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ὑπέστησαν μίαν ἐξασθένησιν. Σημασίαν ἔχει εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὸ ποῖος ἀντιμετωπίζει καλύτερον τὰς ἐκ τοῦ πολέμου προκυπτούσας δυσχερείας καὶ ποῖος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μεγαλυτέραν σταθερότητα καὶ ἀποφασιστικότητα τόσον ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ του ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῆς πολεμικῆς ἡγεσίας.

Καὶ ἀκριβῶς ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὑπάρχει μία θεμελιώδης διαφορὰ μεταξὺ τῆς σημερινῆς μας θέσεως καὶ τῆς θέσεώς μας κατὰ τὸ 1918. Εἶνε ἀρκούντως γνωστὸν ὅτι ἡ γερμανικὴ κατάρρευσις τοῦ 1918 προεκάλεσεν ἔκπληξιν καὶ εἰς αὐτούς ἀκόμη τοὺς ἐχθρούς. Ἡ βρεττανικὴ φιλολογία τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνθέξῃ πέραν τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1919. Μὲ ἄλλα λόγια δηλαδὴ μόνον μία παροδικὴ κρίσις εἰς τὸ μέτωπον καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ράϊχ παρεπλάνησε τὴν τότε γερμανικὴν ἡγεσίαν, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν μαρξιστικῶν καὶ τῶν λοιπῶν προδοτικῶν γερμανικῶν κομμάτων νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ προκαλέσῃ εἰς τὴν χώραν μίαν δυστυχίαν ἄνευ προηγουμένου ἡ ὁποία κατὰ πάντα ἀνθρώπινον ὑπολογισμὸν μόνον δὲ ὡς ἐκ θαύματος θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερνικηθῇ. Ὁ ἐχθρὸς ἐλπίζει λοιπὸν εἰς μίαν ἐπανάληψιν τοῦ φαινομένου τούτου. Λησμονεῖ ὅμως ὅτι δὲν ὑπάρχουν πρὸς τοῦτο αἱ ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Εἰς ὡρισμένους τομεῖς τοῦ μετώπου συναντῶμεν, εἶναι ἀλήθεις, ἀρκετὰς δυσκολίας. Αἱ τοιαῦται ὅμως δὲν εἶναι ταιαύτης φύσεως ὥστε νὰ μὴν δύνανται νὰ ὑπερνικηθοῦν. Ὁ γερμανικὸς λαὸς καὶ ἡ ἡγεσία του εἶναι στερρῶς ἀποφασισμένοι νὰ τὰς ὑπερνικήσουν, καὶ ὁ γερμανικὸς στρατός τὰς ἀντιμετωπίζει μετὰ τῆς ἰδίας ἀκαταβλήτου δυνάμεως. Ὁ γερμανικὸς πολεμικὸς μηχανισμὸς παραμένει τελείως ἀλώβητος καὶ λειτουργεῖ ὑποδειγματιότατα καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐμποδίου ὅσον εἰς καμμίαν ἄλλην ἐμπόλεμον χώραν. Ἐπεισοδιακὰ φαινόμενα κοπώσεως τὰ ὁποῖα παρατηροῦντσι τυχὸν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, εἶναι ἀπολύστατα συνέπειαι τῆς μακρᾶς διάρκειας τοῦ πολέμου, παρατηροῦνται καὶ εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, δὲν περιορίζονται δηλαδὴ εἰς μόνην τὴν Γερμανίαν. Ὁ λαός μας πάλιν ἐν τῷ συνόλῳ του ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρεῖ ὁμείωτον τὴν μαχητικὴν δυναμικότητά του, διατηρῶν ταυτοχρόνως καὶ ἀμείωτον τὴν σταθερότητά του ἀπέναντι τῶν τυχὸν ἐμφανιζομένων κρίσεων. Ἡ κατάστασις δηλαδὴ ἐμφανίζεται καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τελεῖως διάφορος ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ 1918 καθ' ἣν ὁ γερμανικὸς λαὸς παραπλανηθεὶς ἀπὸ ἐχθρικὰς πρὸς τὸ κράτος διακείμενα κόμματα, τὰ ὁποῖα εἰργάζοντο διὰ λογαριασμόν τοῦ ἐχθροῦ εἶχε χάσει τελείως τὸ ἠθικόν του, ἐνῷ τώρα εὑρίσκεται ὁλόκληρος ὑπὸ τὴν ἀσφαλῆ καὶ ἰσχυρὰν ἡγεσίαν τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς κινήσεως.

Αἱ προϋποθέσεις αἱ ὁποῖαι τότε ἔδιδαν ἔστω καὶ μίαν φαινομενικὴν δικαιολογίαν εἰς τὴν στάσιν, δὲν ὑφίστανται σήμερον. Κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν δὲν εὑρίσκουν ἐπιείκειαν οἱ διάφοροι καὶ διαφόρου φύσεως ἐπιτήδειοι. Ἡ ἀποκεφαλίζονται ἢ αἰωροῦνται ἐπὶ τῆς ἀγχόνης. Αἱ ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῆς μακρᾶς διαρκείας του προκύπτουσαι δυσχέρειαι ἀντιμετωπίζονται ἀποτελεσματικῶς διὰ μιᾶς κοινῆς προσπαθείας. Παρ' ἡμῖν δὲν ὑφίσταται ἀντιπολίτευσις κατὰ τοῦ πολέμου. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν του δὲν ἐσημειώθη παρ' ἡμῖν ποτὲ ἡ ἐλαχίστη ἀπεργία, οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη στάσις, ἐνῷ εἰς τὸ ἀντίπαλον στρατόπεδον τὰ φαινόμενα ταῦτα εἶνε σχεδὸν καθημερινά. Ἀντιθέσεις μεταξὺ τοῦ κόμματος καὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ὑφίστανται παρ' ἡμῖν μόνον εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ἐχθροῦ μας. Προκηρύξεις τοῦ ἐχθροῦ δὲν κυκλοφοροῦν πλέον, ὡς συνέβαινε κατὰ τὸ 1918, ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, ἀλλὰ συναντῶν ὅπου καὶ ἂν ἐμφανίζονται τὴν κοινὴν περιφρόνησιν. Ἐπὶ ποίου λοιπὸν στηρίζει ὁ ἐχθρὸς τὰς ἐλπίδας ὅταν περιμένῃ μίαν νέαν 9ην Νοεμβρίου;

Γνωρίζομεν καλῶς ὅτι ἀπαριθμοῦντες τὰς ἀληθείας ταύτας δὲν λέγομεν τίποτε τὸ νέον διὰ τὸν Γερμανικὸν λαόν. Ὁ ἐχθρὸς ὅμως δὲν θέλει νὰ τὸ ἐννοήσῃ καὶ δι' αὐτὸ αἱ ἀλήθειαι αὗται πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνωνται. Δὲν θέλομεν νὰ ὁμιλήσωμεν ἐνταῦθα καὶ περὶ τῶν τεραστίων ἠθικῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ἵστανται ἐπικουρικῶς ὀπισθεν τῆς γερμανικῆς πολεμικῆς ἡγεσίας. Οἱ ἐχθροί μας γνωρίζουν τὰς δυνάμεις ταύτας τόσον καλὰ ὅσον καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καταβάλλουν συνεχεῖς ἀπέλπιδας προσπαθείας νὰ τὰς καταστρέψουν. Ἔχομεν νὰ παρατάξωμεν ἔναντι τούτων ἓν πολεμικὸν ἠθικὸν τὸ ὁποῖον ὑπὸ κάθε ἔποψιν εἶνε σταθερὸν καὶ ἀκλόνητον Καὶ τὸ ἠθικὸν αὐτὸ ἀποτελεῖ κατὰ τὰς κριτικὰς μους φάσεις τοῦ πολέμου τὰς ὁποίας διανύομεν κατὰ τὴν παροῦσαν χρονικὴν περίοδον, τὸ εὐφανέστερον στοιχεῖον τῆς νίκης. Οὐχὶ ἄνευ λόγου συγκεντρώνει ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ ἐχθρὸς τὰ πυρὰ τῆς διαλυτικῆς προπαγάνδας του. Μολονότι ἀπέτυχεν ἐπανειλημμένως εἰς τὴν προσπάθειάν του ταύτην, ἐξακολουθεῖ ἐν τούτοις νὰ ἐπιμένῃ, διότι ἐλπίζει κάποτε νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον παρ' αὐτοῦ σκοπόν. Καὶ στηρίζεται εἰς τὴν προσπάθειάν του αὐτὴν μόνον εἰς τὴν νοοτροπίαν τοῦ παρελθόντος πολέμου καὶ δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ ὅτι ἔχει σήμερον νὰ κάμῃ μὲ ἕνα λαὸν πολὺ διάφορον τοῦ 1918. Αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει νὰ τοῦ τὸ ὀποδείξωμεν.

Δὲν δύναται σεβαίως νὰ ἀμφισβητηθῇ ὅτι τὸ πέμπτον πολεμικὸν ἔτος θέτει ἡμᾶς πρὸ τεραστίων καὶ φαινομενικῶς σχεδὸν ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν. Ὁ πόλεμος μὲ τὴν μακρὰν διάρκειάν του δὲν ἐξελίχθη ὅπως τὸ ἀνέμενον πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς. Θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς βεβαίως πολὺ εὐχαριστότερον ἂν τὸν ἐτερματίζομεν μετὰ τὴν δυτικὴν ἐπίθεσιν ἄνευ ζημιῶν καὶ ἄνευ σαβαρῶν πληγῶν. Ἀπὸ αὐτὰ ὅμως τὰ ὀνειρα ἔχομεν λυτρωθῆ ἀπὸ πολλοῦ. Γνωρίζομεν πλέον ὅλοι ὅτι ἡ νίκη δὲν πρόκειται νὰ μᾶς χαρισθῇ ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ τὴν ἐξαγοράσωμεν μὲ μεγίστας θυσίας. Πρέπει νὰ πληρώσωμεν ἐκεῖνο ποὺ θὰ κερδίσωμεν. Τὸ πρόσωπον τοῦ λαοῦ μας φέρει μετὰ τέσσαρα πολεμικὰ ἔτη αἱμασούσας πληγὰς καὶ βαθείας σύλας. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὰ τιμητικὰ αὐτὰ σημεῖα ἑνὸς ἀκλήρου καὶ ἄνευ οἴκτου ἀγῶνος λάμπει ὁ ὀφθαλμός του μὲ ἀμείωτον καὶ ἀγρίαν ἀποφασιστικότητα. Ὁ ἐχθρὸς ἐπέφερε κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη εἰς ἡμᾶς μερικὰ κτυπήματα. Δὲν ἐζολίσθημεν ὅμως ἀπὸ αὐτά. Ὅπου ἦτο δυνατὸν ἀνταπεδώσαμεν τὰ κτυπήματά του καὶ εἰς πᾶσαν στιγμὴν τοῦ κινδύνου δὲν ἐδείξαμεν οὐδὲ τὴν παρομικρὰν δοῦναμίαν. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν τιμὴν νὰ συμμετέχει εἰς τὴν καθοδήγησιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸν τεράστιον τοῦτον ἀγῶνα διὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ τὸ μέλλον του, μόνον μὲ ἓν αἴσθημα σιωπηλοῦ θαυμασμοῦ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθημερινόν του καθήκον! Δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα τιμὴ ἀπὸ αὐτήν.

Καὶ δυνατὸν μὲν ὁ ἐχθρὸς νὰ ἀρνηθῇ ἐν τέλει ὡς ποσότητα μὴ πραγματικῶς ὑπολογήσιμον τὴν κυρίαν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐκ νέου παρ' ἡμῖν μία 9η Νοεμβρίου. Ὁ γερμανικὸς ὅμως λαὸς γνωρίζει ὅτι ἡ αἰτία αὐτὴ εἶνε πράγματι ἀκατανίκητος. Ὀνομάζεται: Ἀδόλφος Χίτλερ. Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἔθνους ὑπάρχει αὐτὴν τὴν φορὰν ἕνας ἄνδρας πραγματικὸ. Τὸν εἴδαμεν καὶ τὸν ἐθαξμάσαμεν ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς τελευταίας κρίσεις τοῦ πολέμου ταύτου καὶ εἴμεθα πάντοτε εὐτυχεῖς μὲ τὴν σκέψιν ὅτι ὑπὴρετοῦσαμεν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἐζῆσε πραγματικὰ νὰ πιστεύῃ κανεὶς εἰς τὴν γερμανικὴν νίκην καὶ νὰ ἔχῃ πλήρη πεποίθησιν δι' αὐτήν. Ὡς βράχος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μαινομένου ὠκεανοῦ τοῦ χρόνου ἵσταται ὁ Φύρερ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, οὐδέποτε κλονιζόμενος; καὶ οὐδέποτε ἀμφιβάλλων.

Ὑπέροχον πρόσωπον δυνάμεως καὶ ἐπιμονῆς, ἀκλόνητου ὀποφασιστικότητος καὶ φανατικῆς προσηλώσεως εἰς τὰς ἰδέας του, ὁ Φύρερ δεικνύει εἰς ἡμᾶς πῶς πρέπει νὰ συμπεριφερώμεθα ὅταν αἱ τρικυμίαι τοῦ ἀγρίου αὐτοῦ πολέμου βομβοῦν πρὸ τῶν ὤτων μας καὶ καταλαμβάνει ἐνίοτε μερικοὺς ὀλιγοψυχίατους; ὁ φόβος μήπως δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνθέξωμεν μέχρι τέλους.

Θὰ ἀνθέξωμεν ὅμως διότι πρέπει νὰ ἀνθέξωμεν. Θὰ ἐργασθῶμεν καὶ θὰ πολεμήσωμεν ἐντατικὰ καὶ ἀνδρεῖα. Οὐδεὶς πειρασμὸς τοῦ ἐχθροῦ δὲν θὰ δυνηθεῖ νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ εἰς τὰ ὦφ μας. Θὰ ἀκούσωμεν μόναν τὸν λόγον τοῦ Φύρερ καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἐξουδετερώμεν κάθε ἐλπίδα τῶν ἐχθρῶν μας.

Ἡ Ἱστορικὴ λοιπὸν καὶ μοιραία ἡμέρα τῆς 9ης Νοεμβρίου πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς θρίαμβον τῆς πίστεώς μας διὰ τὴν νίκην. Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν πρέπει νὰ ἔχωμεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ ἐν νέον 1918. Τότε ἐξεπλήξαμεν τοὺς ἐχθροὺς μας διὰ τῆς ἐπροσδοκήτου καταρρεύσεώς μας. Τώρα θὰ τοὺς ἐκπλήξωμεν ἱστάμενοι ὁ εἷς πλησίον τοῦ ἄλλου, ὡς λαὸς ὁλόκληρος, ὡς εἷς ἄνδρωπος ἕτοιμοι δι' ὅλα καὶ ἀποφασισμένοι δι' ὅλα.

Η 4Η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΥ

Εἰς τὴν ἁπλῆ καὶ κομψὴ αἴθουσα τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου, ποὺ διετέθη πλέον δι' ἀκροάματα καὶ θεάματα τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεώς μας, ἀντήχησαν πάλιν γλυκειὲς καὶ παθητικὲς μελῳδίες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συναυλίας τῆς Τετάρτης ἐνώπιον πολυπλήθους ἀκροατηρίου.

Τὸ πρόγραμμα ἐκλεκτόν, ἡ ἐκτέλεσις ἐξαιρετικὴ μετέδοσαν διαδοχικὰ συναισθήματα εἰς τοὺς ἀκροατὰς καὶ ἀνεζωογόνησαν τὴν νωθρὰν πεζότητα τοῦ σημερινοῦ καθημερινοῦ βίου τῶν στενοχωριῶν, διὰ τῆς ψυχικῆς ἀπολαύσεως; ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸ μεγαλεῖο τῆς μουσικῆς τέχνης.

Ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα προσέλαβε ἡ συναυλία μὲ τὴν ἐμφάνισιν ὡς σολίστ βιολοντσελλίστα ἑνὸς ἀποσπασθέντος ξυνατοῦ μέλους τῆς ὀρχήστρας τοῦ κ. Ε. Παπασταύρου. Οὗτος ἐμφανιζόμενος διὰ δευτέραν φορὰν ὡς σολίστ καταδεικνύει ἐμφανῶς τὴν ἐξελικτικότητα τοῦ ταλέντου του καὶ τὴν καλλιέργειαν τὴν ὁποίαν ἔτυχον τὰ φυσικά του προσόντα ἐπὶ τοῦ μουσικοῦ πεδίου ὡς μέλους τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ. Καὶ ἡ δικαιολόγησις εἶναι ἁπλουστάτη. Ἡ ὀρχήστρα συνεστήθη καὶ ὀργανώθη ἐξ ἐμπείρων καλλιτεχνῶν, παρεδόθη μετέπειτα διαδοχικῶς εἰς καλοὺς μαέστρους ὥστε παρουσιάζει σήμερον δυνατὰ στελέχη καὶ παρέχει πεδίον ἀναδείξεως εἰς τοὺς προικισμένους καὶ μὲ φυσικὰς μουσικὰς ἰδιότητας.

Σήμερον δὲ ὑπὸ τὴν σταβράν καθοδήγησιν τοῦ μαέστρου κ. Γιούγκ ἔφθασε εἰς ὑψηλὸν σημεῖον τῆς ἀκμῆς της καὶ εὐελπιστεῖ εἰς μίαν εὐοίωνον μελλοντικὴν σταδιοδρομίαν καὶ ἀνάδειξιν καλλιτεχνικῶν στελεχῶν.

Ἡ προχθεσινὴ συναυλία ἀρχίζει μὲ τὴν εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ὄπεραν «Ὄμπερον» τοῦ Βέμπερ. Ἡ ὄπερα εἶναι γραμμένη ἐπὶ λιμπρέττου παρμένου ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ρωμαντικοὺς θρύλλους τῆς Γαλλίας. Ἂν καὶ ὁ συνθέτης ἦτο πολὺ ἀμελὴς καὶ μετέπιπτε ἀπὸ μιᾶς ἰδέας εἰς ἄλλην, οὐδέποτε συμπληρώνων ἕνα πλῆρες κατειργασμένον ἔργον, ἐν τούτοις δὲν στερεῖται τὸ ἔργον τοῦτο ποικιλίας ποιητικῶν ἰδεῶν, περιγραφικότητος καὶ ἡ Οὐβερτοῦρα μᾶς εἰσάγει πλήρως εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ δράματος ποὺ ἀκολουθεῖ.

Κατόπιν ἐκτελεῖται τὸ κοντσέρτο διὰ βιολοντσέλλο εἰς ρὲ μεῖζον τοῦ μεγάλου διδασκάλου Χάϋδν. Περιέχει ὅπως ὅλα του τὰ ἔργα τὴν πρωτοτυπία μουσικῶν ἐκφράσεων, τὴν γλυκυτάτην κλιμάκων καὶ μεταπτώσεων ἀπὸ μείζονας σχηματισμοὺς εἰς ἐλάσσονας ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Ἡ ὀρχήστρα μὲ ὀλίγα ὄργανα σὰν μουσικὴ δωματίου παρακολουθεῖ τὸ τσέλλο καὶ ἄλλοτε παίρνει τὸ σύνθημα ἀπ' αὐτὸ διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἰδίαν μελῳδίαν ἢ νὰ δημιουργήσῃ ἄλλην, ἄλλοτε ὑπο θάλπει τὴν μελῳδίαν τοῦ τσέλλου.

Τοῦτο διαρκῶς μεταπηδᾶ εἰς νεώτερα σχήματα καὶ παι χνιδίσματα, εἰς ζωηρὲς κλιμακες, ἀνάλαφρες τρίλλιες, ἐκφραστικὲς διφωνίες καὶ τρι φωνίες ἄλλοτε πάλι μελαγχολικό, πονεμένο, μοιάζει σὰν νἀρχεται ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ βάθος ἐκκλησίας μὲ τὴν θρησκευτικὴ μελῳδία χορῳδίας. Ὁ κ. Παπασταύρου ἀποδίδει μὲ ἐξαιρετικὴ δεινότητα καὶ εὐστροφίαν κινήσεων παρ' ὅλον τὸν ὄγκον τοῦ ὀργάνου του τόσον τὴν ἔκφρασιν ἑκάστης μελῳδίας καὶ τὰ περιπλεγμένα παιχνιδίσματα καὶ διφωνίες ὅσον καὶ τὸ αἴσθημα ποὺ περιέχουν. Τὸ τεμάχιον καταλήγει μ' ἕνα φωτεινὸ ροντὸ μὲ πλούσια πρωτοτυπία ποὺ ἡ βαρειὰ φωνὴ τοῦ τσέλλου ἀνέρχεται ἀκόμη εἰς λεπτοτάτους τόνους καὶ γοητεύει. Τὸ κοινὸν ἐνθουσιασμένον ἐπαναφέρει ἐπανειλημμένως ἐπὶ σκηνῆς τὸν καλλιτέχνην.

Ἡ συναυλία καταλήγει μὲ τὴν συμφωνία εἰς σὸλ ἔλασσον τοῦ Μπράμς. Ὁ Μπράμς προσηλωθεὶς εἰς τὰς κλασσικὰς παραδόσεις ἐκφράζει τὴν προσωπικότητα του κατὰ πρωτότυπον τρόπον, εἰς θαυμασίους ρυθμοὺς ποὺ φευγαλέα διαδέχονται ἀλλήλους καὶ ποικίλλει τὰ ἔργα του μὲ πολλαπλοὺς τρόπους.

Τὸ πρῶτο μέρος ἀλέγκρο σουστενοῦτο ποικίλεται μὲ βροντώδεις ὕμνους, καθάρια κλαυθμηρίσματα τῶν φλάουτων μὲ φαντασιώδη δράσιν, μὲ νοσταλγικὲς μελῳδίες ποὺ ὁ ἀκροατὴς φαντάζεται ὅτι ἐξερευνεῖ τὸν ἀπέραντο ὁρίζοντα μέσα ἀπὸ βουνοκορυφὲς καὶ ἐξωτικὰ τοπεῖα. Τὸ ἀντάντε σουστενοῦτο εἶναι σὰν ἕνα συγκρατημένο παθητικὸ τραγοῦδι μὲ κυμαινόμενες μελῳδίες καὶ γίνεται ἀλλοτε σὰν νανούρισμα. Τὸ ἀλλεγκρέτσο σὰν ἀνάλαφρος ὕμνος ἱκανοποιήσεως ὕστερα

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σε λίδα

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Σκέψις καὶ μόρφωσις

Χρειάζονται συνεχεῖς καὶ σχεδὸν ἀνήκουστοι προσπάθειαι διὰ νὰ μάθῃ κανεὶς νὰ σκέπτεται σωστά. Ὁποιος εἶναι εἰλικρινὴς μὲ τὸν ἑαυτόν του, τὸν συλλαμβάνει πολλὰς φορὰς νὰ κάμῃ λογικῶς ὀρθοὺς συλλογισμούς; οἱ ὁποῖοι ὅμως βασίζονται εἰς προϋποθέσεις ποὺ δὲν εἶναι καθόλου ἀκριβεῖς. Ἔτσι ὅμως δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ σκεφθῇ, πολὺ δὲ περισσότερον δὲν μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ. Ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ ὀπῶτέρον παρελθὸν γνωρίζομεν συνήθως μόνον ἀνακριβῆ πράγματα, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων μᾶς μεταδίδονται ἐκ παραδόσεως, δὲν ἠμποροῦμεν βασιζόμενοι ἐπάνω εἰς αὐτὰ νὰ ἐξαγάγωμεν ἀπολύτως ὀρθὰ συμπεράσματα. Τίποτε δὲν πρέπει νὰ ἀναλαμβάνωμεν χωρὶς πρῶτον νὰ τὸ ὑποβάλωμεν εἰς ἔρευναν. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ποὺ θέλει νὰ ἐξετάσῃ ὅλας τὰς λεπτομερείας; κινδυνεύει νὰ χάσῃ ἄδικα τὸν καιρόν του. Ὁ πραγματικῶς σκεπτόμενος ἄνθρωπος ἔχει λοιπὸν νὰ ὑπερπηδήσῃ μεγάλας δυσκολίας. Καὶ ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ὁποῖον τὸν διακρίνει ἀπὸ τὸν ἐπιπολαίως σκεπτόμενον εἶναι τὸ ἑξῆς; ἡ Προσοχή.

Ὁ Νίτσε ἔκαμε τὸ τρομερὸν λάθος ὅτι ἐθεώρησε τὴν ἀπαισιοδοξίαν του ἰσχύουσαν δι' ὅλον τὸν κόσμον. Ἂν καὶ περιεφρόνει τὴν ὁλότητα, ἐνόμιζεν ἐν τούτοις ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τῆς δίδῃ συμβουλάς. Ἂν καὶ τὸ κλῖμα μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἔζῃ δὲν ἐσήκωνεν οὔτε τὸν ἴδιον ἀκόμη, ἐνόμιζεν ἐν τούτοις ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ὑποχρεώσῃ καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους νὰ συνηθίσουν εἰς τὸ κλῖμα αὐτό. Πρόκειται περὶ μιᾶς χαρακτηριστικῆς ἀδυναμίας πολλῶν προφητῶν. Δὲν κατα λαμβάνουν ὅτι τὰ χαμηλὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα κατοικεῖ τὸ πολὺ πλῆθος δὲν ἐμφανίζουν τὰς ἀνωθέσεις αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται εἰς τὰ ὕψη ὅπου αὐτοὶ ἀνέβησαν. Ἐκεῖ κάτω, ὅπου ὁ κατοικοῦν συνήθως ὁ ἄνθρωπος, τὰ βγάζει κανεὶς ὁρκετὰ εὔκολα πέρα μὲ μερικοὺς γενικοὺς κανόνας καλοὺς ὁ μω; μόνον διὰ τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν. Ἐκεῖ δὲν διαβραμτίζονται οὔτε αἱ τραγῳδίαι τὰς ὁποίας ἡ μεγαλοφυΐα ἀνάκα λύπτει πρὸς χρῆσιν τοῦ πλήθους, οὔτε αἱ ἐξαιρετικαὶ των συνέπειαι. Καὶ ἔτσι τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κατορθώνουν οἱ ἐρευνηταὶ τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶναι τὸ νὰ ἐπιφέρουν σύγχυσιν μέσα εἰς τὸ μυαλὸ τῶν ἀνθρώπων ποὺ εἶναι προικισμένοι μὲ τὸν κοινὸν νοῦν.

Οἱ περισσότεροι αὐτοδίδακτοι—ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους—εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡμιμαθεῖς. Εἰς τοὺς αὐτοδιδάκτους ὅμως τὸ πρᾶγμα καταντᾶ ἀκόμη περισσότερον ἐπικίνδυνον, διότι εἶνε ὑπερήφανοι διὰ τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον κατώρθωσαν μόνοι των νὰ διανύσουν. Κατὰ κτησαν μὲ μεγάλους κόπους περιοχὰς τῆς γνώσεως; αἱ ὁποῖαι ἀρχικῶς ἦσαν κλεισμέναι εἰς αὐτούς. Καὶ τώρα ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπερτιμοῦν ἐκεῖνο ποὺ ἔμαθαν καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑποτιμοῦν ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔμαθαν ἀκόμη. Ἡ ἀρχὴ ὅτι διὰ νὰ προχωρήσουν πρὸς τὴν γνῶσιν πρέπει πρῶτον νὰ ἀμφιβάλλουν δι' ὅτι ἔμαθαν εἶναι τελεῖως ξένη εἰς αὐτούς. Ἡ ἀρχὴ αὕτη λέγει ὡς γνωστόν, ὅτι ἡ δημιουργικὴ σκέψις ἀρχίζει ἐκεῖ μόνον, ὅπου ἡ κτηθεῖσα γνῶσις δὲν ὠφελεῖ πλέον εἰς τίποτε. Αὐτοὶ ὅμως συγχέουν τὴν πα λίρροιαν καὶ τὴν ἄμπωτιν μὲ ταξὺ γνώσεως καὶ σκέψεως, διότι δὲν εὑρίσκονται εἰς θέσιν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν κεκτημένην γνῶσιν των καὶ νὰ ἀρχίσουν καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

Εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι ἐὰν ἐγνωρίζαμεν πραγματικὰ τὸ παρελθόν, θὰ κατελήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀνθρωπότης διῆλθε πάντοτε κρίσεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ρημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος πάντοτε εὑρίσκετο εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ, ὅπερ σημαίνει μὲ ἄλλα λόγια ὅτι διηνεκῶς εὑρίσκεται οὗτος πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεων. Ἡ μικρὰ διάρκεια τῆς ζωῆς του δὲν τὸν ἐπιτρέπει ὅμως νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ὅλην ἐξέλιξιν. Ἐξεταζόμενος ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς γνώσεως ὁ ἄνθρωπος ὠθεῖται πάντοτε πρὸς ἄκρα τὰ ὁποῖα ὅμως πραγματικῶς δὲν γνωρίζει. Ἂν τὸν παρομοιώσωμεν μὲ μίαν περιοχὴν τότε ἔχει ἡ περιοχὴ αὐτὴ ὀλιγότερα ὑψώματα καὶ περισσοτέρας χαράδρας. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον παρὰ πᾶσαν προφητείαν περὶ τῆς καταστροφῆς του, ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ καὶ διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ μίαν ἄλλην κοινὴν παρομοίωσιν γυρίζει ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸ ὅταν ἡ τοποθεσία τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὅταν ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ, ἀρχίζει νὰ τοῦ ἐμποδίζῃ τὸν ὕπνον του.

Ὅταν διαβάζει κανεὶς τοὺς ἠθικολόγους; ὅλων τῶν καιρῶν ἐκπλήσσεται διότι βλέπει ὅτι τὰ γραφό

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

Ο ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΕΞΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΘΕΛΗΣΙΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΟΠΩΣ ΑΓΩΝΙΣΘΗ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣΗ

ΧΑΓΗ (ΔΝΒ). Αἱ σημεριναὶ ὁλλανδικαὶ ἐφημερίδες ἀφιερώναυν ὅλας τὰς στήλας των εἰς τὸν λόγον τοῦ Φύρερ. Αἱ ἐφημερίδες διὰ τῶν σχολίων των καὶ τῶν τίτλων των ἐξαίρουν ὁμοφώνως τὴν ἀκλόνητον θέλησιν τῆς Γερμανίας νὰ ἀγωνισθῆ καὶ νὰ νικήση. Ἡ ἐφημερὶς «Τέλεγκραφ» ὑπογραμμίζει ἰδιαιτέρως τοὺς λόγους τοῦ Φύρερ, ὅτι ἡ τελευταία μάχη τοῦ πολέμου τούτου θὰ κερδιθῆ ὑπὸ τῆς Γερμανίας. Ἡ «Χάντελμπλάντ» ἐξαίρει ἰδιαιτέρως τὸ ὅτι ἀπὸ τὰ θύματα τῆς Γερμανίας τῆς σήμερον θὰ δημιουργηθῆ μία νέα Εὐρώπη. Ἡ «Χέτ Φόλκ» διαπιστώνει ὅτι ὁ ἀδυσώπητος οὗτος ἀγὼν θὰ ὁδηγήση εἰς τὴν τελικὴν νίκην.

ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΑΤΑΛΗΦΘΕΝΤΑ ΕΔΑΦΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (ΔΝΒ)—Δραπετεύσαντες πολῖται καὶ αἰχμάλωτοι ἀπὸ τὰ ἐκκενωθέντα ἐδάφη τοῦ κεντρικοῦ τομέως τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου ἀγγέλλουν, ὡς πληροφορεῖται τὸ Δ.Ν.Β., διαφόρους λεπτομερείας περὶ τῶν βασάνων τὰ ὁποῖα ὑφίσταται ὁ ἐκεῖ ἐναπομείνας πληθυσμὸς ἀπὸ μέρους τῶν Μπολσεβίκων. Ὅλα τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἐθεωρήθησαν ὡς ὕποπτα ὅτι εὑρίσκοντο εἰς ἀγαθὰς σχέσεις μὲ τοὺς Γερμανοὺς κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Νέοι καὶ ἄνδρες ἡλικίας ἀπὸ 16 ἕως 65 ἐτῶν οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνῆκαν ἀπὸ 6 τουλάχιστον μηνῶν εἰς συμμορίας ἢ δὲν τὰς ὑποστήριξαν κατετάγησαν εἰς τὰ προκεχωρημένα τμήματα τοῦ μετώπου καὶ ἐχρησίμευσαν κατὰ τὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν Γερμανικῶν θέσεων ὡς τροφὴ τῶν τηλεβόλων.

Εἰς τὰ μπολσεβικικὰ στρατεύματα ἀπηγορεύθη νὰ εἰσέρχονται εἰς ἀνακαταληφθέντα χωρία μὴ καταστραφέντα διότι ὁ πληθυσμὸς τῶν χωρίων τούτων ὡμολόγη ὅτι ὑπὸ τὴν γερμανικὴν κατοχὴν ἔζησαν καλλίτερα καὶ εὐτυχέστερα παρὰ ὑπὸ τὸ σοβιετικὸ σύστημα. Εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων αὐτῶν καὶ εἰς τὰς γυναῖκας ὁκόμη καὶ τὰ παιδία ἐπεβλήθησαν διὰ τὴν ὁμολογίαν των ταύτην ἀπάνθρωπα ποιναί. Ὀδηγοῦντο εἰς πυκνὰ τμήματα εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἔχρησιμοποιοῦντο ὡς στόχος διὰ τοὺς ἐπερχομένους μπολσεβίκους. Ὁ πληθυσμὸς ἐπιχειρεῖ διὰ τοῦτο συνεχῶς καὶ παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας νὰ διαπεράση τὰς Σοβιετικὰς γραμμὰς καὶ νὰ ζητήση σωτηρίαν ἀπὸ τοὺς Γερμανούς.

Η ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΡΑΪΧ ΑΣΥΓΚΡΙΤΩΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΟΥ 1918

ΛΓΚΡΑΜ (ΔΝΒ).Εἰς σύντομον λόγον τοῦ ἀναπληρωματικοῦ διευθυντοῦ τοῦ τύπου τοῦ Ράϊχ Σούντερμαν ἐξ ἀφορμῆς τῆς 25ης ἐπετείου τῆς 9ης Νοεμβρίου 1198 εἰς τὴν Κροατίαν ἀνεκοίνωσε οὗτος ἐνδιαφέροντας ἐπισήμους ἀριθμοὺς διὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀποκλεισμοῦ πείνης τοῦ 1918 τὰ ὁποῖα συνέκρινεν ὁ ὁμιλητὴς ἐ τὸν σημερινὸν βομβαρδιστικὸν πόλεμον τῶν ἀγγλοαμερικανῶν.

Οἱ ἀριθμοὶ τῆς θνησιμότητος ὡς λέγει ὁ Σούντερμαν χωρὶς νὰ ὑπολογισθοῦν τὰ θανατηφόρα δυστυχήματα συνεπεία τῶν πολεμικῶν γεγονότων καὶ αἱ ἐπιδράσεις τῆς πείνης ἀνέρχεται εἰς 15,5 ἐπὶ τοῖς χιλίοις κατὰ τὰ ἔτη 1914 εἰς 18,9 ἐπὶ τοῖς χιλίοις κατὰ τὸ 1918. Τοῦτο σημαίνει διὰ πληθυσμὸν 65 ἑκατομμυρίων ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ πείνης κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον ἀπέθανον περίπου 220000 Γερμανῶν περισσότεροι τῶν ἀπὸ θανόντων κατὰ τὰ ἔτη τῆς εἰρήνης.

Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον λέγει ὁ Σούντερμαν δὲν παρετηρήθη τοιαύτη ἐξέλιξις, ἀλλ' ἀντιθέτως διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν καλῶν μεθόδων ζωῆς ὁ ἀριθμὸς τῆς θνησιμότητος ἀπὸ 13,8 ἐπὶ τοῖς χιλίοις τὸ 1939 κατέπεσεν τὸ 1943 εἰς 12,4 οὕτως ὥστε καὶ πάλιν ἐπὶ 65 ἑκατομμυρίων κατοίκων ἀπέθανον κατὰ τὸ 4ον ἔτος τοῦ πολέμου 117000 Γερμανῶν ὀλιγώτεροι ἀπὸ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς εἰρήνης. Ἐπειδὴ σήμερον ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τοῦ Ράϊχ εἶναι πολὺ μεγαλύτερος ὁ ἀπόλυτος ἀριθμὸς εἶναι πολὺ διαφορετικώτερος. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δὲν ἀποδεικνύουν μόνον ὡς ἐδήλωσεν ὁ Σούντερμαν ὅτι τὸ Ράϊχ δὲν ἀπειλεῖται κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως καὶ ἐπισιτιστικῆς ἀλλὰ δεικνύει ὁ βρεττανικὸς ἀγὼν ἐναντίον τοῦ ὁμάχου πληθυσμοῦ διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς πείνης ἦτο πολὺ σοβαρώτερος τὸ 1918 καὶ εἶχεν πολὺ βαρυτέρας συνεπείας ἀπὸ ὅτι ἡ σημερινὴ προσπάθεια τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν ὅπως ἐξουδετερώσουν διὰ τῶν βομβαρδισμῶν τὴν δύναμιν ἀντιστάσεως τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ.

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΣΧΕΔΙΑΖΟΥΝ ΑΝΤΙΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΝ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (ΔΝΒ). Ἡ ἐφημερὶς «Ἀφτον Τίτνινγκεν» πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου ὅτι θεωρεῖται ἐκεῖ κατάλληλος ἡ στιγμὴ νὰ διεξαχθῆ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ Στάλιν, τοῦ Τσῶρτσιλ καὶ τοῦ Ρούσβελτ μία προπαγανδιστικὴ ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ. Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη νὰ ἀπευθυνθῆ, ἀπὸ ραδιοφώνου μία ἔκκλησις πρὸς τὸν Γερμανικὸν λαὸν καθόσον τόσον αἱ ἀποφάσεις τῆς διασκέψεως τῆς Μόσχας ὅσον καὶ ὁ λόγος τοῦ Στάλιν ἀποτελοῦν μίαν καλὴν ἀφετηρίαν διὰ μίαν τοιαύτην πολιτικὴν ἐπίδεαν.

ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟν
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1943
ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ
"ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΗ"
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ καθημερινῶς καὶ ὥραν 18ην καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἐκτὸς τῆς Τετάρτης
ΣΑΒΒΑΤΟΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ ΩΡΑΝ 15ην
ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ δὰ ἐπιτραπῆ ἡ εἴσοδος μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς παραστάσεως

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ-ΠΟΛΥΓΡΑΦΟΙ
ΧΑΡΤΙΑ-ΒΙΒΛΙΑ-ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Χαράλ. Πασχαλίδης
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ 7 ΤΗΛ. 20-34 (Γραφεῖο)
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 41 ΤΗΛ. 29-80 (Πρατήριον)

ΙΑΤΡΟΣ κ. Γ. ΖΟΥΡΑΡΗΣ
εἰδικὸς ἰατρὸς
Λεζολόγος—Ἀφροδισιολόγος
Ἀγίας Σοφίας 23 Τηλ. 36-65. Ἐπιστημονικὴ θεραπεία τῆς ἀνικανότητος. Ἐφαρμογὴ τῆς θεωρίας πληρώσεως καὶ ἀντιστάσεως. Εἰδικοὶ διάδρομοι καὶ ἰδιαίτεραι αἴθουσαι ἀναμονῆς διὰ τὰς κυρίας.

Ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς κ.
ΦΙΛΩΝ ΚΤΕΝΙΔΗΣ
τ. Διευθυντὴς Νοσοκομείων
Εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἐν Εὐρώπη
δέχεται διὰ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ καὶ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ. (Διαθερμίαι βραχέων κυμάτων
Ὁδὸς Τσιμισκῆ ἀρ. 54. Τηλ 56—66.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΡΑΦΕΙΟΥ
Τὸ Ραφεῖον τοῦ κ. Μήτσου Χατζηνικολάου μετεφέρθη γωνία Κομνηνῶν 20 καὶ Βασιλέως Ἡρακλείου, 1ον πάτωμα ἀρ. 2.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ
Ἰατρὸς—Παθολόγος
Πλατεῖα Ἁγίας Σοφίας 3
Ἀριθ. τηλεφ. 45—21
Δέχεται 2—4 μ. μ.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
Εἰδικὸς Παιδίατρος
41 Βασιλέως Κωνσταντίνου 41
2ον πάτωμα
Δέχεται ὥρας 11—12 καὶ 4-6
Τηλέφ. 34-95

ΙΑΤΡΟΣ Κ. Π. ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ
Εἰδικὸς ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ
Ἑρμοῦ 60. Τηλέφ. 47—67

ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΕΣΗΜΕΙΩΣΑΝ ΝΕΑΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΣΑΓΚΑΗ (ΔΝΒ)— Ἡ δευτέρα μεγάλη ἀερομαχία τῆς Μπουνκενβίλ, εἶπεν ὁ ὁμιλητὴς τοῦ ἰαπωνικοῦ ναυτικοῦ, εἶνε ἡ μεγίστη νίκη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πιρλχάρμπουρ. Τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος θὰ ἀναλογίζεται μὲ ἔκπληξιν. Οἱ Ἰάπωνες μὲ τὴν νίκην ταύτην κατέστρεψαν ὅλας τὰς αὐτοπάτας αἵτινες ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Ρούσβελτ καὶ τοῦ Μάρκ Ἄρδουρ.

ΤΟΚΙΟ (ΔΝΒ)— Περὶ τῶν ἐπιτυχιῶν ἀποκρούσεως τῶν ἰαπωνικῶν δυνάμεων κατὰ τὴν διάρκειαν δύο ἐχθρικῶν ἀεροπορικῶν ἐπιδέσεων ἐναντίον τῆς Ραμπαούλ παρέχονται νέαι λεπτομέρειαι, κατὰ μίαν εἴδησιν ἐκ μιᾶς ἀγνώστου δόσεως, ἐκτὸς τῶν ἀναγγελθέντων 51 ἀμερικανικῶν ἀεροπλάνων κατερρίφθησαν ὑπὸ ἰαπωνικῶν καταδιωκτικῶν καὶ τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ τοῦ ναυτικοῦ ἄλλα 33 ἀεροπλάνα. Οὕτω κατὰ τὰς ἐπιδέσεις ταύτας ὁ ἐχθρὸς ἀπώλεσε ἐν συνόλῳ 84 ἐκ τῶν 148 ἀεροπλάνων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δύο ἀπωλεσθέντων ἀεροπλάνων ὁ ὁποῖος ἀνηγγέλθη τὴν Δευτέραν ἀνῆλθεν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς 4.

ΤΟΚΙΟ (ΔΝΒ).—Τὸ αὐτοκρατορικὸν στρατηγεῖον ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ ὀναγγελθὲν ὡς βαρέως πληγὲν φορτηγόν, ἐβυθίσθη. Νέαι ἰαπωνικαὶ ἐπιτυγίαι κατὰ τὴν δευτέραν ἀερομαχίαν εἰς τὴν Μπουγκενβίλ εἶναι ἡ βλάβη 8 νέων ἐμεγάλων καταδρομικῶν ὡς ἐπίσης καὶ ἑνὸς μικροτέρου καταδρομικοῦ ἢ ἀντιτορπιλλικοῦ. Περαιτέρω κατερρίφθησαν 3 ἕτερα ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἰαπωνικαὶ ἀπώλειαι ἀνῆλθον εἰς 5 ἀκόμη ἀεροπλάνα,

ΝΑΝΚΙΝ, (ΔΝΒ).—Αἱ ἰαπωνικαὶ δυνάμεις ἐπετέθησαν τὴν ὀην Νοεμβρίου ἐναντίον τῆς 5ης πολεμικῆς ζώνης τοῦ Τσούγκ Κίνγκ εἰς τὴν λίμνην Τούντινγ τῆς ἐπαρχίας τοῦ βορείου Χουνάν. Κατ' εἰδήσεις ἐκ τοῦ μετώπου αἱ μεραρχίαι τοῦ Τσούνγκ Κίνλκ 44η, 66η, καὶ 79η ἀποσύρονται εἰς τὸ ὄρη Μασά. Διὰ τὰς εἰσέτι συνεχιζομένας ἐπιχειρήσεις στρατιωτικοὶ κύκλοι ἐδήλωσαν ὅτι εἰς τὴν κινεζικὴν πρωτεύουσαν λυποῦνται διὰ τὸν ἀγῶνα μεταξὺ ἀδελφῶν, ὁ ὁποῖος ἀντίκειται πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς μεγάλης Ἀνατολικῆς Ἀσίας.

Τὸ Τσούνγκ Κίνγκ εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν αἱματηρὰν τραγῳδίαν, διότι ἐπιμένει εἰς τὸ λάθη του μετὰ τὴν σύναψιν τῆς Κινεζοϊαπωνικῆς συμμαχίας καὶ τοῦ συνεδρίου τοῦ Τόκιο. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ὅπως τὸ Τσούνγκ Κίνγκ διακόψη τὴν ἀντίστασιν διὰ νὰ παύση ἐπὶ τέλους τὸ λυπηρὸν φαινόμενον Κινέζοι νὰ πολεμοῦν ἐναντίον Κινέζων καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἀσία ἐναντίον τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

ΜΠΟΥΕΝΟΣ, Α·Υ·ΡΕΣ, (ΔΝΒ).—Αἱ διαδηλώσεις διαμαρτυρίας τοῦ ἀνωτέρου διανοητικοῦ κόσμου τῆς Ἀργεντινῆς ἐναντίον τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ Βατικανοῦ λαμβάνουν διάρκως μεγαλυτέραν ἔκτασιν. Οὕτω ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ροζαρίνος Μονσινιόνε Γκατσάνο προέτρεψενὸλους τοὺς κληρικοὺς τῆς ἐπαρχίας του, εἰς ὅλας τὰς λειτουργίας, μέχρι τέλους τοῦ ἔτους νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τοῦ Πάπα. Τὸ ἀδικαιολόγητον καὶ ἀνήκουστον πραξικόπημα ἐναντίον τοῦ προσώπου τοῦ Πάπα Πίου τοῦ 12ου καταδικάζεται μετ' ἀγανακτήσεως ἀπὸ ὅλους τοὺς πιστοὺς καθολικούς. Ὁ ἐπίσκοπος ταυτοχρόνως ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πάπαν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκφράζει τὰ αἰσθήματα τῆς κοινότητός του.

Η 4η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος

ὕστερα ἀπὸ μιὰ βαρειὰ πρᾶξη. Τὸ πιτσικάτο μοιάζει μὲ καλπασμὸ ποὺ σταματᾶ ἀπότομος διὰ νάρχιση μία φωτεινὴ μελωδία.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συμφωνίας καὶ ἰδίως εἰς τὸ τελευταῖον μέρος, τὸ ἄφρος καὶ τὸ μεγαλεῖον κυριαρχοῦν. Τὰ πάντα καλύπτει ἕνα μυστήριον ποὺ ἀναβλύζει ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν.

Ὁ μαέστρος κ. Γεούγκ ἐξαντλεῖ τὴν δύναμιν τῆς δεξιοτεχνίας του καὶ τῶν αἰσθήσεών του καὶ ἐμφυσᾶ μὲ μεθοδικότητα τὴν ἔκφρασιν τῶν ἀλληλοδιαδεχομένων μελωδιῶν εἰς τοὺς ἐκτελεστάς οὕτως ὥστε τὸ πνεῦμα, ἡ περιγραφικότης καὶ τὸ βάθος τῆς συμφωνίας. ἀποδίδονταν μὲ ἀκρίβειαν καὶ τὸ πλῆθος ἐκδηλώνει τὸν ἐνθουσιασμόν του δι' ἐπανειλημμένων ἐπικλήσεων τοῦ μαέστρου διὰ χειροκροτημάτων καὶ ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης μὲ ἐξαγνισμένας αἰσθήσεις.

Γ. ΒΛΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Λόγῳ ἐμφανίσεως ἐπιδημίας ἐὐλογίας ἐν τῷ Νομῷ Ἔβρου καὶ πρὸς πρόληψιν ἐπεκτάσεως ταύτης καὶ ἐν τῇ λοιπῇ περιοχῇ Γ. Δ)σεως, ἀπεφασίσθη ἡ γενίκευσις τοῦ Δαμαλισμοῦ καὶ ἀναδαμαλισμοῦ ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ πόλεως Θεσ)νίκης καὶ ὑπαίθρου.

Πρὸς τοῦτο ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ δαμαλισμὸς καὶ ἀναδαμαλισμὸς ἐν τῇ πόλει ἐκτελεῖται δωρεὰν παρὰ τῶν Κρατικῶν Λατικῶν Ἰατρείων τῶν Δημοτικῶν Ἰατρείων τῶν Σταθμῶν Α' Βοηθειῶν τῶν Ἰατρείων Ἑλλην. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῶν Ἰατρείων Τ. Α. Κ., Ι.Κ.Α., Σ.Ε.Κ., Ε·Ο.Χ.Α. καὶ παντὸς ἄλλου Ὀργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου. Ὡσαύτως ὅτι δαμάλεια; ὕλη παρέχεται εἰς ἰατροὺς παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ὑπηρεσίας εἰς πάντα ἰατρὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτου ἐπὶ ἰδιωτικῆς πελατείας.

Ὁ γενικὸς δαμαλισμὸς τῶν κατοίκων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προστασίας τῆς Δημοσίας Ὑγείας καθίσταται ὑποχρεωτικός. Ἐπὶ τούτοις καὶ κατόπιν διαταγῆς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας ἀπηγορεύθησαν τὰ ταξείδια εἰς ἄτομα μὴ κεκτημένα πιστοποιητικοῦ ὑγείας δαμαλισμοῦ ἐκδιδομένων παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ὑπηρεσίας.

Ὁ Δ)τὴς Ὑγειον. Κέντρου
Α. ΖΑΓΡΗΣ

ΜΠΑΓΚΟΚ (Δ.Ν.Β). — Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν εἰς τὴν Ἰνδικὴν πολιτείαν Μισόρα τὸ κόμμα τοῦ Κογκρέσσου εἶχε τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὡς ἀναφέρει τὸ ραδιόφωνον τῆς Δελχί.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας μητέρα, ἀδελφήν, μάμμην καὶ θείαν

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΕΠ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον καὶ ὥραν 2 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θεράποντος (Τούμπα).

Παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τοῦ τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφορὰν αὐτῆς.

Τὰ τέκνα. Ἡ ἀδελφή. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Σημ. Ἰδιαίτεροι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι,

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ἀριθμὸς 7168 Ἀποδεικτικὸν Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 8 Νοεμβρίου 1943 ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Θεσσαλονίκης δικαστικὸς κλητὴρ Θεόδωρος Βαφειάδης, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου Ἰορδάνου Βαφειάδου, πληρεξουσίου τῆς Αἰκατερίνης συζύγου Στυλιανοῦ Κατηρτζίδου, κατοίκου Κοιλάδι (Κιλκίς), ἐπέδωσα τῷ κυρίῳ Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν ὀγνώστου διαμονῆς Στυλιανὸν Κατηρτζίδην, κάτοικον τέως Κόλας, κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἐρήμην ὑπ' ἀριθ. 1624 ἔτους 1939 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, δυνάμει τῆς ὁποίας τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρωτοδικῶν, δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Στυλιανοῦ Κατηρτζίδου, τέως κατοίκου Κόλας καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, κηρύσσει λελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων, ἤτοι Στυλιανοῦ Κατηρτζίδου καὶ Αἰκατερίνης συζύγου Στ. Κατηρτζίδου γάμον ὑπαιτιότητι τοῦ ἐναγομένου, ὃν καταδικάζει εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐκ δραχ. 1800 καὶ τὰ τέλη, ὁρίζον παράβολον πρὸς ἄσκησιν ἀνακοπῆς δρ. 500 καὶ ἔξοδα ἐρημοδικίας δρ. 750, δεχόμενον τὴν κρινομένην ἀγωγήν. Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς (Τ.Σ.) Γ. Βελούζος; Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ Θ. Βαφειάδης. Δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐντοῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἀπογευματινὴν» δὶς περίληψις τῆς ἀποφάσεως καὶ εἰς τὸ Δελτίον Τομείου Συντάξεως Νομικῶν. Θεσσαλονίκη αὐθημερόν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς (Τ.Σ.) Γ. Βελούζος.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΚΟΥΖΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται Τσιμισκῆ 94 11—1.
Ἐφαρμόζει συνδετικὴν διάγνωσιν καὶ φυσιοθεραπείαν.

Ὁ χειρουργὸς ὀδοντίατρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ
μετέφερε τὸ ἰατρεῖόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ ἀρ. 20 (Γωνία Παύλου Μελᾶ καὶ ὀπισθεν γωνίας Ἁγίας Σοφίας).

ΑΥΞΑΝΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡ. ΓΑΛΛ. ΑΦΡΙΚΗΝ

Οἱ Ἄγγλοι ἐδυσίασαν τὸν Ζιρὼ εἰς τὴν Μόσχαν;

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 11.11.43 (ΔΝΒ).—Ὁ Διπλωματικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ Δ.Ν.Β. δόκτωρ Σίχφριδ Χὸρν γράφει: Ἡ ἀποχώρησις Ζιρὼ ἀπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Γαλλικῆς ἀπελευθερωτικῆς ἑνώσεως ἐν Ἀλγερίῳ δὲν δύναται νὰ ἐκπλήξη οὐδένα ὁ ὁποῖος ἀπὸ μηνῶν εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθήση ἐκτὸς τῶν συνεχῶν προστριβῶν μεταξὺ Ζιρὼ καὶ Ντὲ Γκὼλ καὶ τὴν ὁλονέν αὐξουσαν πρὸς τὰ ἀριστερὰ πολιτικὴν τάσιν ἐν τῇ Γαλλικῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ. Ἴσως δὲν εἶνε καθόλου ἄτοπος ἡ γνώμη ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Ζιρὼ καὶ ἡ ἐξουδετέρωσίς του ὡς πολιτικοῦ παράγοντος ἀνήκει εἰς τὰς ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν ἐν Μόσχᾳ κατὰ διαταγὴν τοῦ Στάλιν. Ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Διασκέψεως τοῦ Κρεμλίνου ἐσημειώθη μία μεγάλη μπολσεβικικὴ δραστηριότης εἰς ὅπαντα τὼν ὑπὸ τῶν συμμάχων κατειλημένα ἐδάφη τῆς Ἀφρικῆς. Ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτὸ δύναται τις νὰ ἐξαγάγη τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ Ζιρὼ ὡς δεδηλωμένος ἀντίπαλος πάσης μπολσεβικικῆς στάσεως ἐδυσιάσθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Ἀμερικανῶν χάριν τοῦ Κρεμλίνου. Ὡς εἶναι γνωστὸν ὁ Ζιρὼ ἐνηλλάσσετο μετὰ τοῦ ἀντιζήλου του Ντὲ Γκὼλ εἰς τὴν προεδρείαν τῆς Γαλλικῆς ἀπελευθερωτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις τώρα περιέρχεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ντὲ Γκὼλ ἑτοίμου εἰς πᾶσαν παραχώρησιν πρὸς τοὺς μπολσεβίκους.

Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ Νταρλάν, τὴν σύλληψιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Μπερζερί, τὴν φυγὴν τοῦ Γάλλου Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἀλγερίου Σατέν, καὶ τοῦ πρώην Γενικοῦ Ἀρμοστοῦ τοῦ Μαρόκου Νογκὲς εἰς Πορτογαλίαν, ἐκλείπει ἤδη μετὰ τοῦ Ζιρὼ καὶ ὁ τελευταῖος ἐκ τῆς ὁμάδος ἐκείνης ἡ ὁποία ἔχουσα τὸν Νταρλὰν ἐπὶ κεφαλῆς προσχώρησεν εἰς τὸν ἐχθρόν.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ Ζιρὼ διατηρεῖ εἰσέτι τὴν ἀνωτάτην ἀρχηγίαν τῶν καλουμένων ἐλευθέρων Γαλλικῶν δυνάμεων ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ. Ἀὲν θὰ ἐκπλήξη ὅμως κανένα τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐν Ἀφρικῇ θὰ τὸν ἀναγκάσῃ ἴσως νὰ παραιτηθῆ καὶ ἀπὸ τὴν θέσιν του ταύτην. Ἤδη κυκλοφοροῦν φῆμαι ὅτι τὸ μεγάφωνον τοῦ Στάλιν ἐν Βορείῳ Ἀφρικῇ, ὁ γνωστὸς τέως κομμουνιστὴς δουλευτὴς Μαρτὶ ζητεῖ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ζιρώ. Ὡς φαίνεται καὶ μὲ τὸν Ζιρὼ ἀκόμη πραγματοποιεῖται ὁ ἀρχαῖος μῦθος καθ' ὃν ἡ προδοσία ὡς ἄλλος Κρόνος καταβροχθίζει τὰ τέκνα της.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11.11.43, (ΔΝΒ). — Ἡ ἐφημερὶς «Παρὶ Σουὰρ» ἀποδίδει τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ζιρὼ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν διασπαστῶν τοῦ Ἀλγερίου εἰς τὴν ὁλονέν αὐξουσαν κομμουνιστικὴν ἐπιρροὴν ἐν Βορείῳ Ἀφρικῇ. Ἡ ἐφημερὶς παρατηρεῖ περαιτέρω ἀκριβῶς ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ Ζιρὼ προσέφερεν τὴν συνδρομήν του διὰ τὴν παράδοσιν τῆς βορείου Ἀφρικῆς εἰς τὸν ἐχθρὸν ἐξηναγκάσθη οὗτος νὰ ἀποχωρήση.

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ

ΠΕΙΝΩΝΤΕΣ ΙΤΑΛΟΙ ΕΛΕΗΛΑΤΗΣΑΝ ΜΙΑΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΝ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ

ΜΑΔΡΙΤΗ (